

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. december 21.
(OR. en)

14293/20

**Intézményközi referenciaszám:
2020/0331(CNS)**

**FISC 236
ECOFIN 1193**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Címzett:	Jepp Tranholm-Mikkelsen, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2020) 749 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE a 2006/112/EK irányelvnek az említett irányelv egyes rendelkezéseiben használt kifejezések jelentésének meghatározására vonatkozó végrehajtási hatáskörök Bizottságra ruházása tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2020) 749 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2020) 749 final

Brüsszel, 2020.12.18.
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 2006/112/EK irányelvnek az említett irányelv egyes rendelkezéseiben használt
kifejezések jelentésének meghatározására vonatkozó végrehajtási hatáskörök
Bizottságra ruházása tekintetében történő módosításáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A Bizottság a héairányelv tekintetében jelenleg nem rendelkezik végrehajtási hatáskörökkel¹. A Bizottság egyetlen meglévő eszköze az uniós héaszabályok egységes alkalmazásának előmozdítására a héairányelv 398. cikke alapján létrehozott – héabizottságnak nevezett – *tanácsadó bizottság*.

A héabizottság a tagállamok és a Bizottság képviselőiből áll, és a Bizottság vagy egy tagállam által felvetett uniós héa-rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos kérdések vizsgálatával foglalkozik. Tanácsadó bizottság lévén, a héabizottság jelenleg csak nem kötelező erejű iránymutatásokat fogalmazhat meg a héairányelv alkalmazásával kapcsolatosan, míg kötelező érvényű végrehajtási intézkedéseket kizárólag a Tanács fogadhat el a Bizottság javaslata alapján (a héairányelv 397. cikke).

A tapasztalatok azt mutatják, hogy ezek az irányelvek nem mindig biztosítják az uniós héajogszabályok egységes alkalmazását. Például a héabizottságnak nemrégiben nem sikerült egyhangú iránymutatásokat megfogalmazni az (EU) 2018/1910 tanácsi irányelv (a „gyors megoldások” bevezetéséről szóló irányelv)² rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos számos kérdésben. Ennek eredményeként a tagállamok különböző megközelítéseket követnek az olyan kérdésekben, mint:

- egy raktár egy adófizetésre kötelezett személy állandó telephelyét képezi-e vagy sem (abban az esetben, ha a raktár, ahová az árukat vevői készletre vonatkozó megállapodások keretében szállítják, az árukat szállító adóalany saját tulajdonú vagy bérelt raktára),
- mi minősül „kis mértékű veszteségnek”, vagy az ilyen kis mértékű veszteségeknek a vevői készletre vonatkozó megállapodások céljából történő kezelése;
- a következő kifejezés jelentése: „eladó [...] aki saját maga vagy aki egy megbízásából eljáró harmadik félen keresztül feladja vagy elfuvarozza a termékeket” (a héairányelv 36a. cikkének (3) bekezdése).

A héabizottságnak nemrégiben nem sikerült egyhangú iránymutatást megfogalmazni a következő kérdésekben:

- hogyan kell meghatározni egy több tagállamban zajló eseményből álló szolgáltatás helyét a héa szempontjából;

¹ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11.).

² A Tanács (EU) 2018/1910 irányelve (2018. december 4.) a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-rendszer egyes, a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó szabályainak harmonizálása és egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról (HL L 311., 2018.12.7., 3–7. o.).

- egy valamely tagállamban letelepedett társaság központi irodája és egy másik tagállamban található, a szóban forgó társaság fióktelepét is magában foglaló héacsoport közötti termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás a héa szempontjából adóztatandó ügyletnek minősül-e.

Ezek az ellentmondások valószínűleg kettős adóztatást eredményeznek, és jogbizonytalanságot hordoznak, valamint többletköltségekkel járnak a vállalkozások számára, amelyek általában csak az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítéletét követően – hosszú idő elteltével – szűnnek meg, és esetenként olyan értelmezéshez vezetnek, amellyel korábban a tagállamok többsége nem értett egyet (például a költségmegosztási szabályok alkalmazásával kapcsolatosan)³. Az is előfordulhat, hogy az EUB döntése, mivel az egy konkrét tényállásra hivatkozik, nem szüntet meg minden bizonytalanságot. Ez történt a vállalatok központi irodája és fióktelepe közötti termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások héaszempontú kezelése esetében (amikor az utóbbi héacsoport tagja): bár az EUB *Skandia America*-ügyben hozott határozata⁴ számos problémát megoldott, továbbra is fennállnak kétségek az olyan helyzetek héaszempontú kezelésével kapcsolatban, amelyek nem egyeznek pontosan az EUB elé terjesztett ügy tényállásával.

A fentiek fényében, valamint a helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló új cselekvési tervről szóló közleményben⁵ bejelentettekkel összhangban a Bizottság a héairányelv módosítását javasolja annak érdekében, hogy létrejöjjön egy bizottság, amely lehetővé tenné a héa egyes területein a végrehajtási jogi aktusok elfogadásának Bizottság általi felügyeletét. E tekintetben három szempontot kell kiemelni:

- Először is, a bizottsági eljárások csak olyan korlátozott számú, a héairányelv rendelkezéseit végrehajtó szabályok kapcsán kerülnének alkalmazásra, amelyek esetében közös értelmezésre van szükség. A héairányelv bármilyen változtatásához – a jelenlegi helyzetnek megfelelően – a Tanácsban egyhangú egyetértésre van szükség.

- Másodszor, mind az adóhatóságoknak, mind pedig a vállalkozásoknak érdekében áll, hogy megkönnyítsék a héairányelv rendelkezéseivel kapcsolatos egységes értelmezések kialakítását, mivel az e területen tapasztalható ellentmondások valószínűleg kettős adóztatást, a verseny torzulását és a vállalkozások számára további költségeket eredményeznek. Ebben a tekintetben a bizottsági eljárás az uniós jogban az e közös értelmezések kialakításának megkönnyítésére régóta alkalmazott, általános megközelítési módszer. Érdemes megjegyezni, hogy a közvetett adózás területén a szokásos bizottsági eljárásokat már alkalmazzák a héával kapcsolatos közigazgatási együttműködés és a jövedéki adók esetében.

- Harmadszor, a Tanács megőrzi a ráruházott végrehajtási hatásköröket, amennyiben azok nem tartoznak a Bizottság felhatalmazásának szigorúan meghatározott hatálya alá, különösen a tagállamok szempontjából kifejezetten érzékeny, lényeges kérdésekben.

³ 2017. május 4-i ítélet, *Bizottság kontra Luxembourg*, C-274/15, EU:C:2017:333; 2017. szeptember 21-i ítélet, *DNB Banka*, C-326/15, EU:C:2017:719; 2017. szeptember 21-i ítélet, *Aviva*, C-605/15, EU:C:2017:718; valamint 2017. szeptember 21-i ítélet, *Bizottság kontra Németország*, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ Az Európai Unió Bíróságának 2014. szeptember 17-i ítélete, *Skandia America*, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – A helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló új cselekvési terv, COM(2020) 312 final, 2020.7.15.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat az EUMSZ 113. cikkén alapul. Az említett cikk értelmében a Tanács az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag rendelkezéseket fogad el a közvetett adózás területére vonatkozó tagállami szabályok harmonizálására.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat összhangban áll a szubszidiaritás elvével, mivel az azonosított fő probléma pontosan az, hogy a tagállamok nem harmonizáltan alkalmazzák a héairányelvben található fogalmakat, amely viszont kettős adóztatáshoz vagy az adóztatás elmaradásához vezethet, különösen határokon átnyúló helyzetekben. A tagállamoknak nem áll módjában önállóan kezelni ezeket a problémákat. Az a tény, hogy a Bizottság bizonyos végrehajtási hatásköröket kap, lehetővé teszi az eltérő értelmezésekből fakadó, és így a kereskedők számára problémát okozó helyzetek gyorsabb és hatékonyabb kezelését. Ebben a Bizottságot egy bizottság segíti, amely a tagállamok adóhatóságainak héaszakértőiből áll, és ezért kedvező helyzetben van ahhoz, hogy a problémákat következetesen és gyorsan kezelje.

• Arányosság

A javaslat összhangban áll az arányosság elvével, mivel nem haladja meg a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket, különös tekintettel az egységes piac zavartalan működésére, amelyet jelenleg hátráltat a héával kapcsolatos fogalmak tagállamok általi eltérő értelmezése és alkalmazása.

• A jogi aktus típusának megválasztása

Tekintve, hogy a cél a héairányelv módosítása, a javasolt jogi aktus is egy irányelv.

3. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs negatív kihatása az Európai Unió költségvetésére.

4. EGYÉB ELEMEK

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

A Bizottság, amelyet egy bizottság támogat, javasolt szerepének olyan területekre kell összpontosítania, ahol az uniós héajogszabályokban szereplő fogalmak egységes alkalmazása szükséges. Ilyen egységes alkalmazás hiányában továbbra is fennállnak olyan problémák, mint a kettős adóztatás vagy az adóztatás elmaradása.

A] A Bizottságra és a Tanácsra ruházott végrehajtási hatáskörök: a héairányelv új 397a. cikke, az említett irányelv 397. cikkével összefüggésben

i. a 397a. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, az említett rendelkezés második albekezdésével és a 397. cikkel összefüggésben

Általános szabályként az EUMSZ 291. cikke úgy rendelkezik, hogy „ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktust egységes feltételek mellett kell végrehajtani”, akkor az ilyen jogi aktusnak általános szabályként végrehajtási hatásköröket kell ruháznia a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben a Tanácsra. Az EUB következetesen kimondta, hogy a héairányelvben mindvégig használt fogalmak – kivéve azokat a nagyon ritka eseteket, amelyekben azok meghatározását az irányelv kifejezetten a tagállamokra bízta – uniós jogi fogalmak, amelyek egységes értelmezést és alkalmazást igényelnek⁶.

Kevés az olyan kifejezés a héairányelvben, amelyekre vonatkozóan a szóban forgó irányelv azok „jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást tartalmaz”. Példaként megemlíthetjük az „építési telek” és a „hozzátartozó telek” (12. cikk), a „befektetési alapok” (135. cikk (1) bekezdésének g) pontja) és a „szállásadás” (135. cikk (2) bekezdésének a) pontja) fogalmát. Az EUB megítélése szerint az irányelvben használt legtöbb egyéb kifejezés és fogalom esetében egységes értelmezésre és alkalmazásra van szükség, amelyeket – az EUMSZ 291. cikkében foglaltaknak megfelelően – végrehajtási intézkedések révén kell meghatározni.

A végrehajtási hatáskörök Bizottságra ruházása a héairányelv egyes rendelkezései jelentésének meghatározására korlátozódik. A Bizottság e meghatározott felhatalmazásán kívül a Tanács megőrzi a ráruházott végrehajtási hatásköröket. Különösen azok a végrehajtási intézkedések, amelyeknek nem célja a 397a. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett kifejezések jelentésének meghatározása, a Tanács hatáskörébe tartoznának. Ezen túlmenően a héairányelv I. címének („Tárgy és hatály”), VIII. címének („Adómérték”), valamint XIII. címének („Eltérések”) rendelkezéseivel kapcsolatos végrehajtási intézkedések szigorúan a Tanács végrehajtási hatáskörébe tartoznak. Ezek mindegyike különösen érzékeny a tagállamok számára. Végül a tagállamoknak el kellene fogadniuk a 397a. cikk (1) bekezdésének második albekezdése által a Bizottság végrehajtási hatásköréből kifejezetten kizárt elemekre vonatkozó szabályokat.

ii. az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv III. címe az adófizetésre kötelezett személyekre vonatkozik. E cím számos rendelkezése esetében egységes értelmezésre lenne szükség, mivel az abban alkalmazott kifejezések jelentését a héairányelv nem rendelte hozzá a tagállamok nemzeti jogszabályaihoz: így például az „eseti alap” (9. cikk (2) bekezdése) vagy a „kereskedelmi vásárok és kiállítások” fogalmát (az I. melléklet 8. kategóriája).

Ezzel szemben a Bizottságot nem szabad végrehajtási jogi aktusok útján felhatalmazni a következőkre:

- arra, hogy a Bizottság egy tagállam nevében éljen a héairányelv által héacsoportok vonatkozásában a tagállamok számára biztosított lehetőségekkel vagy megakadályozza, hogy egy tagállam éljen azokkal (11. cikk); eseti adófizetésre

⁶ Lásd többek között a 2003. november 27-i ítéletet, *Zita Modes*, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, 34–36. pont.

kötelezett személy, épületek esetében az első használatbavétel alternatív kritériumai és a „hozzátartozó telek” jelentése (12. cikk), valamint az állami hatósági tevékenységként kezelendő adómentes tevékenységek (13. cikk (2) bekezdése);

- az „építési telek” fogalmának meghatározása, mivel az irányelv kifejezetten hivatkozik annak a nemzeti jog útján történő meghatározására (12. cikk (3) bekezdése).

iii. az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv IV. címe az adóztatandó ügyletekkel foglalkozik. Nyilvánvaló, hogy az említett cím rendelkezéseiben használt fogalmak egységes alkalmazásra szorulnak: így például a „birtokba vehető dolog” (a 14. cikk (1) bekezdése), a „vállalkozás” (a 17. cikk (1) bekezdése) és az „érkezés” (a 17a. cikk (4) bekezdése) fogalma. A Bizottságot azonban nem szabad végrehajtási intézkedések révén felhatalmazni arra, hogy valamely tagállam nevében éljen az e címben a tagállamoknak biztosított lehetőségek bármelyikével, vagy megakadályozza, hogy egy tagállam éljen azokkal. Ezek a lehetőségek a „termékértékesítés” (14. cikk (3) bekezdése, 15. cikk (2) bekezdése, 18. és 19. cikk) és a „szolgáltatásnyújtás” (a 26. cikk (2) bekezdése, 27. és 29. cikk) fogalmára vonatkoznak.

iv. az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv V. címe az adóztatandó ügyletek teljesítési helyére vonatkozik. Ez esetben nyilvánvaló a rendelkezések egységes alkalmazásának szükségessége, mivel az ott használt kifejezések tagállamok általi eltérő értelmezése valószínűleg kettős adóztatáshoz vagy az adóztatás elmaradásához vezetne. Így például a termék eladó „általi vagy nevében történő feladása vagy fuvarozása” (32. és 33. cikk), az „üzembehelyezés vagy összeszerelés” (36. cikk), az „első eladó” és „végső vásárló” (36a. cikk), az „ingatlan” (47. cikk), valamint az „étterem vagy vendéglátás” (55. cikk) fogalmának Unió-szerte egységes alkalmazása szükséges.

Ezzel szemben a Bizottságot nem szabad végrehajtási intézkedések révén felhatalmazni arra, hogy valamely tagállam nevében éljen az említett címben a tagállamoknak biztosított lehetőségek bármelyikével, vagy megakadályozza, hogy egy tagállam éljen azokkal (így például a „tényleges használat és igénybevétel” lehetőségével bizonyos szolgáltatások teljesítési helyével kapcsolatban).

v. az (1) bekezdés első albekezdésének d) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A VI. cím az adóztatandó tényállással és az adófizetési kötelezettség keletkezésével foglalkozik. E cím rendelkezései esetében egységes alkalmazás szükséges: például az „egymást követő időszakonkénti elszámolás”, az „egymást követő időszakonkénti fizetés” vagy a „folyamatos termékértékesítések” (64. cikk), valamint az „előlegfizetés” és az „ellenérték átvétele” (65. cikk) fogalma kapcsán. A Bizottságot azonban nem szabad felhatalmazni arra, hogy valamely tagállam nevében éljen a folyamatos termékértékesítések esetében az adófizetési kötelezettség keletkezésével kapcsolatosan biztosított lehetőségek bármelyikével (64. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése), vagy megakadályozza,

hogy egy tagállam éljen azokkal. Ugyanez vonatkozna a tagállamok számára bizonyos ügyleteknél az adófizetési kötelezettség keletkezése vagy adófizetésre kötelezett személyek bizonyos kategóriáinak tekintetében megengedett eltérésekre (66. cikk).

vi. az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv VII. címe a héa adóalapjára vonatkozik. E cím rendelkezései esetében egységes alkalmazás szükséges: például az „értékesítési szint”, a „vételár” vagy az „önköltségi ár” (72. cikk); az „ellenérték” és az „értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatások” (73. cikk); az „adók, vámok, díjak, illetékek” és a „járulékos költségek” (78. cikk), valamint az „árendemények és visszatérítések” vagy az „átmenő tétel” (79. cikk) fogalma kapcsán. Ezzel szemben a Bizottságot azonban nem szabad végrehajtási intézkedések révén felhatalmazni sem arra, hogy valamely tagállam nevében éljen az említett címben a tagállamoknak biztosított lehetőségek bármelyikével, sem pedig annak megakadályozására, hogy egy tagállam éljen azokkal. A Bizottság nem kap felhatalmazást arra sem, hogy meghatározza az adóalap (a 90. cikk (1) bekezdése) vagy az árfolyam (a 91. cikk (2) bekezdése) módosításának feltételeit és szabályait.

vii. az (1) bekezdés első albekezdésének f) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv IX. címe az adómentességekre vonatkozik. A Bizottságot nem szabad végrehajtási intézkedések révén felhatalmazni:

- a 132. cikk (1) bekezdésében a tagállamokra bízott fogalommeghatározások, elismerések és engedélyek meghatározására (például az „orvosi és paramedicinális hivatások” (a 132. cikk (1) bekezdésének c) pontja) meghatározása vagy annak elismerése, hogy egy adott intézmény „szociális jellegű” (ugyanezen rendelkezés g) pontja);
- a „befektetési alapok” (a 135. cikk (1) bekezdésének g) pontja) fogalmának meghatározására, valamint a fogadásokra, sorsolós játékokra és egyéb szerencsejátékokra vonatkozó adómentesség (ugyanezen rendelkezés (1) bekezdésének i) pontja) feltételeinek és korlátozásainak meghatározására;
- az egyes, exportnak minősülő ügyletekre vonatkozó adómentesség korlátainak meghatározására, amely feladattal az irányelv a fogadó tagállamot bízza meg (151. cikk).

Ezen túlmenően a Bizottság nem kap felhatalmazást arra, hogy valamely tagállam nevében éljen az említett címben a tagállamoknak biztosított lehetőségek bármelyikével, vagy megakadályozza, hogy egy tagállam éljen azokkal. Példaként itt megemlíthetjük a sporttal szoros kapcsolatban álló és kulturális szolgáltatásokra vonatkozó adómentességekkel (a 133. cikk második bekezdése); az ingatlanok bérbeadására vonatkozó adómentesség hatálya alól történő kizárással (a 135. cikk (2) bekezdésének második albekezdése), az adózás lehetőségének választásával (137. cikk), valamint a nemzetközi termékforgalomhoz kapcsolódó ügyletekre vonatkozó adómentességek alkalmazását érintő döntéssel (ugyanazon cím 10. fejezete) kapcsolatos lehetőségeket.

viii. az (1) bekezdés első albekezdésének g) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv X. címe az adólevonásokkal vonatkozik. A Bizottság nem kap felhatalmazást arra, hogy valamely tagállam nevében éljen az említett címben a tagállamoknak biztosított lehetőségekkel, vagy megakadályozza, hogy egy tagállam éljen azokkal: például az arányos levonással (173. cikk (2) bekezdés); az adólevonási jog korlátozásaival (176. és 177. cikk) vagy az adólevonási jog gyakorlására irányadó szabályokkal (180. és 181. cikk) kapcsolatos lehetőségekkel.

ix. az (1) bekezdés első albekezdésének h) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv XI. címe és VI. melléklete a héával kapcsolatos kötelezettségekre vonatkozik. A Bizottság például felhatalmazást kapna arra, hogy végrehajtási intézkedések révén meghatározza az „intervenció” (192a. cikk), az „építési munkák” vagy a „bontási szolgáltatások” (199. cikk) vagy az „adóügyi képviselő” fogalmát (204. cikk). Ezzel szemben a Bizottság valamely tagállam nevében nem élhetne az említett rendelkezésekben a tagállamoknak biztosított lehetőségekkel, illetve nem akadályozhatná meg, hogy egy tagállam éljen azokkal, nevezetesen a fordított adózási eljárás alkalmazásának lehetőségével (194. vagy 199. cikk) vagy annak lehetőségével, hogy a tagállamok engedélyezhetik az adófizetésre kötelezett személy számára, hogy adóügyi képviselőt jelöljön ki. Ezen túlmenően a Bizottság nem határozhatta meg az „adó-nyilvántartási szám” (239. cikk) kifejezést, mivel ennek meghatározását a héairányelv közvetlenül a tagállamokra bízta.

x. az (1) bekezdés első albekezdésének i) pontja, a második albekezdéssel összefüggésben

A héairányelv XII. címe a héával kapcsolatos különös szabályozásokra vonatkozik. A Bizottság nem kap felhatalmazást arra, hogy valamely tagállam nevében éljen az említett címben, nevezetesen a 281., 284., 285., 286., 287., 296., 301., 303., 318., 326., 330., 333., 342., 344., 349., 352., 366., 367., 369d., 369h. és 369i. cikkben, a tagállamoknak biztosított lehetőségek bármelyikével, vagy megakadályozza, hogy egy tagállam éljen azokkal. A Bizottság nem kap felhatalmazást arra sem, hogy meghatározza a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó különös szabályozások tekintetében a 303. cikkben a tagállamokra bízott héalevonásra vagy -visszatérítésére vonatkozó eljárásokat. A Bizottságot továbbá nem szabad felhatalmazni a használtcikk-kereskedőkre vonatkozó különös szabályozás tekintetében a 316. és 324. cikkben szereplő lehetőségek gyakorlása kapcsán említett szabályok megállapítására.

xi. az (1) bekezdés harmadik albekezdése

Az EUMSZ 291. cikkének (3) bekezdése szerint „az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben előre meghatározza a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit”. Ezt az Európai Parlament és a Tanács a 2011 februárjában elfogadott bizottsági eljárásrendről szóló rendelet⁷ segítségével hajtotta végre.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

Bár elvileg jogilag lehetséges lenne, hogy a jogalkotó a tagállamok általi bármilyen ellenőrzés nélkül ruházzon végrehajtási hatásköröket a Bizottságra⁸, a javaslat nem ezt a lehetőséget választja. Ezzel szemben létrehoz egy ellenőrzési mechanizmust, amely egy bizottságra bízva. Ez azt jelenti, hogy végrehajtási hatásköreinek gyakorlása során a Bizottság nem járhat el önállóan, mivel ezek gyakorlásához minden esetben a bizottság kedvező véleménye szükséges. Ebben a keretben a bizottsági eljárásrendről szóló rendeletnek a vizsgálóbizottsági eljárásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

xii. (2) bekezdés

A Tanács által elfogadott és a héára vonatkozó végrehajtási rendeletben jelenleg szereplő szabályok továbbra is érvényben maradnak bizonyos végrehajtási hatáskörök Bizottságra történő átruházása ellenére. Annak ellenére, hogy a Bizottság, amelyet egy bizottság támogat, képes lesz arra, hogy – mindig a felhatalmazásának meghatározott terjedelmén belül – olyan jövőbeni szabályokat fogadjon el, amelyek ugyanolyan hatályúak lehetnek, mint a héára vonatkozó végrehajtási rendelet jelenlegi rendelkezései, amelyeket ilyen esetben a Tanácsnak törölnie kell.

B] Az új bizottság: A héairányelv 398a. cikke

A végrehajtási hatáskörök jelen javaslatban szereplő, Bizottságra történő átruházása semmiképpen sem jár azzal, hogy a tagállamok nem lesznek képesek ellenőrizni e hatáskörök Bizottság általi gyakorlását. A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit másodlagos jogszabály, azaz a bizottsági eljárásrendről szóló rendelet rögzíti. Adózási kérdésekben a bizottsági eljárásrendről szóló rendelet 5. cikkében megállapított „vizsgálóbizottsági eljárás” (az adózás területén nincs lehetőség a 4. cikkben említett „tanácsadó bizottsági eljárás” alkalmazására) biztosítja, hogy a Bizottság semmit sem tehet az új bizottságban a tagállamok beleegyezése nélkül. A Bizottság csak a bizottság kedvező véleménye esetén jogosult a végrehajtási intézkedés elfogadására; ezzel szemben sem a bizottság kedvezőtlen véleménye, sem pedig véleményének hiánya esetén a Bizottság nem jogosult a vonatkozó végrehajtási jogi aktus elfogadására.

A bizottság összetételére és elnökére vonatkozó rendelkezéseket közvetlenül a bizottsági eljárásrendről szóló rendelet 3. cikke határozza meg. A héabizottság megtartja a héairányelvben előírt konzultációk vizsgálatáért felelős testület szerepét. A 11., 27., 102., 155., 164., 167., 177., 191., 238., 281., 318. és 352. cikkben szerepel a szóban forgó konzultációkra történő hivatkozás. Ezenkívül a héabizottságnak képesnek kell lennie a héára vonatkozó uniós rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos bármely egyéb kérdés vizsgálatára is, de ezeken a területeken – a jelenlegi helyzetnek megfelelően – csak nem kötelező erejű iránymutatások kiadására lesz jogosult.

⁸ Lásd a bizottsági eljárásrendről szóló rendelet (6) preambulumbekzdését és 1. cikkét.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/112/EK irányelvnek az említett irányelv egyes rendelkezéseiben használt kifejezések jelentésének meghatározására vonatkozó végrehajtási hatáskörök Bizottságra ruházása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére⁹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁰,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az uniós jog egységes alkalmazásának biztosítása és az egyenlőség elvének való megfelelés érdekében szükséges a 2006/112/EK tanácsi irányelv¹¹ azon rendelkezéseiben használt kifejezések Unió-szerte egységes értelmezése, amelyek nem engedik kifejezetten a tagállamok számára, hogy meghatározzák e kifejezések jelentését és hatályát.
- (2) A 2006/112/EK irányelvben használt kifejezések eltérő értelmezése valószínűleg kettős adóztatást, jogbizonytalanságot, a vállalkozások számára további költségeket és a verseny torzulását eredményezi. Ezen kifejezések uniós szintű egységes értelmezése szükséges továbbá a 2006/112/EK irányelv adóhatóságok és vállalkozások általi alkalmazásának megkönnyítése érdekében.
- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke úgy rendelkezik, hogy ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben a Tanácsra.

⁹ HL C , , o.

¹⁰ HL C , , o.

¹¹ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (4) A hozzáadottérték-adó (h a) területén a döntéshozatali folyamat hatékonyságának növelése és az uniós héajogszabályok egységesebb alkalmazásához történő hozzájárulás érdekében a Bizottságot fel kell ruházni a 2006/112/EK  r nyelvben használt egyes kifejezések jelentésének meghatározására vonatkozó végrehajtási hatáskörökkel.
- (5) A Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök nem veszélyeztethetik a tagállamoknak arra vonatkozóan biztosított mérlegelési jogkörét, hogy a nemzeti jogukban elfogadjanak a 2006/112/EK  r nyelv egyes rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ezért ennek megfelelően tisztázni kell a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök hatókörét.
- (6) Különleges és kellően indokolt esetekben a tagállamok számára különösen érzékeny, lényeges kérdésekben a végrehajtási hatásköröket a Tanácsra kell ruházni. Ez a helyzet különösen a héairányelv I. címének („Tárgy és hatály”), VIII. címének („Adómérték”), valamint XIII. címének („Eltérések”) rendelkezéseivel kapcsolatosan esetlegesen szükséges végrehajtási intézkedések esetében áll fenn.
- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a 2006/112/EK  r nyelv vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni az említett írányelv egyes rendelkezéseiben használt kifejezések jelentésének meghatározása tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni¹².
- (8) Mivel ezen írányelv céljait, nevezetesen az uniós héajogszabályok egységesebb alkalmazásának biztosítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az írányelv nem l pi t l az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (9) A 2006/112/EK  r nyelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK  r nyelv a következőképpen módosul:

1. A 397. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„397. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadhatja a következőket:

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- a) az ezen irányelv I., VIII. és XIII. címe, valamint III., IV., V. és X. melléklete rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges intézkedéseket;
- b) az ezen irányelv a) pontban nem említett címei és mellékletei rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges intézkedéseket, amennyiben a szóban forgó intézkedések nem járnak az ott használt kifejezések jelentésének meghatározásával.”

2. A XIV. cím 1. fejezete a következő 397a. cikkel egészül ki:

„397a. cikk

(1)A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja a következő rendelkezésekben használt kifejezések jelentését:

- a) a III. cím és az I. melléklet héaalanyokkal kapcsolatos rendelkezései;
- b) a IV. cím héaköteles ügyletekkel kapcsolatos rendelkezései;
- c) az V. cím és a II. melléklet adóztatandó ügyletek teljesítési helyével kapcsolatos rendelkezései;
- d) a VI. cím adóztatandó tényállással és héafizetési kötelezettség keletkezésével kapcsolatos rendelkezései;
- e) a VII. cím héaalappal kapcsolatos rendelkezései;
- f) a IX. cím héamentességekkel kapcsolatos rendelkezései;
- g) a X. cím héalevonásokkal kapcsolatos rendelkezései;
- h) a XI. cím és a VI. melléklet adóalanyok és egyes nem adóalanyok kötelezettségeivel kapcsolatos rendelkezései;
- i) a XII. cím, valamint a VII., VIII. és IX. melléklet különös adószabályozásokkal kapcsolatos rendelkezései.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a következő rendelkezésekre:

- a) azokra a rendelkezésekre, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára valamely lehetőség gyakorlását, a lehetőség gyakorlására vonatkozó döntést illetően;
- b) azokra a rendelkezésekre, amelyek kifejezett hivatkozást tartalmaznak a tagállamok által meghatározandó kifejezésekre, e fogalmak jelentésének meghatározását illetően;
- c) azokra a rendelkezésekre, amelyek esetében a feltételeket, eljárásokat és szabályokat a tagállamoknak kell meghatározniuk, e feltételeket, eljárásokat és szabályokat illetően;

- d) azokra a rendelkezésekre, amelyek a tagállamok által kiadandó elismerésekkel és engedélyekkel kapcsolatos eljárásokra vonatkoznak, ezen eljárásokat illetően;
- e) az adó-nyilvántartási számra vonatkozóan a 239. cikkben foglalt rendelkezésekre.

Az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 398a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint kell elfogadni.

(2) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott bizottsági végrehajtási jogi aktusok rendelkezéseinek hatálya megegyezik a Tanács által az (EU) 2020/285 tanácsi irányelvvel* módosított ezen irányelv 397. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási intézkedések rendelkezéseinek hatályával, a Tanács végrehajtási intézkedéseiben törli a vonatkozó rendelkezéseket.”

* A Tanács (EU) 2020/285 irányelve (2020. február 18.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 62., 2020.3.2., 13. o.).

- 3. A XIV. címbe a 2. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„2. FEJEZET

***Bizottságok**”.*

- 4. A XIV. cím 2. fejezete a következő 398a. cikkel egészül ki:

„398a. cikk

(1)A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2)Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

2. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

3. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*